

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/127/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7820202989
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gizela Majerčák
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7820202989.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Gizely Majerčák a členov senátu JUDr. Dany Popovičovej a JUDr. Táne Veščičikovej, v právnom spore žalobcov: 1. B. R., Z., P. XXX, W. B., Y., X.XX.XXXX A. X. P. R., Z., P. XXX, Y.. XX.X.XXXX, obaja zastúpení advokátkou JUDr. Lucia Bakošová, Rožňava, Šafárikova 20, proti žalovanej: G. M., Z., B. XXXX/XA, zastúpenej Masnyk Legal s.r.o., Košice, Ťahanovské riadky 25, IČO: 36 668 257, za ktorú ako konateľ koná advokát JUDr. Rastislav Masnyk, MBA, o vypratanie nehnuteľností, o trovách konania, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Rožňava č. k. 5C/25/2020 - 178 z 8. apríla 2021

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

Žalobcom p r i z n á v a spoločný a nerozdielny nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanej.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Rožňava ako súd prvej inštancie (ďalej aj len ako „súd“) v poradí druhým uznesením označeným v záhlaví žalobcom proti žalovanej priznal plnú náhradu trov konania právoplatne zastaveného uznesením daného súdu č. k. 5C/25/2020 - 50 z 11.9.2020. Rozhodol tak potom, čo riadiac sa záväzným právnym názorom odvolacieho súdu vysloveného v jeho zrušujúcom uznesení (sp. zn. 9Co/201/2020) sa zaoberal posudzovaním, či v konaní (nie) sú splnené zákonné podmienky na úplné, či čiastočné nepriznanie náhrady trov konania žalobcom, ktorým inak ich náhrada by patrila, pretože nemali žiadnu vinu na zastavení konania (§256 ods. 1, §257 CSP). Predmetom konania bolo vypratanie nehnuteľností (rodinný dom, zastavané plochy a nádvoría, záhrada) vo vlastníctve žalobcov. K jeho zastaveniu došlo pre späťvzatie žaloby, na základe ktorej konanie na súde začalo dňom 5.8.2020. Po zistení, že k dobrovoľnému vyprataniu nehnuteľností žalovanou a k ich odovzdaniu do dispozície žalobcom došlo až v priebehu tohto súdneho konania, súd prijal záver o procesnom zavinení žalovanej na zastavení konania. Z predloženej kúpnej zmluvy mal za preukázané, že žalovaná vypratávané nehnuteľnosti bola povinná žalobcom odovzdať po uhradení kúpnej ceny najneskôr do 30.6.2020, pričom táto bola uhradená 21.4.2020. Termín vypratania predmetných nehnuteľností na žiadosť žalovanej žalobcami bol predĺžený do 31.7.2020 (list žalobcov zo 17.7.2020 - pozn. odvolacieho súdu), avšak k vyprataniu nedošlo ani v tomto termíne. Pokiaľ žalovaná proti rozhodnutiu o trovách konania sa bránila tvrdením o uzavretí dohody z 3.8.2020 na ďalšom predĺžení lehoty na vypratanie do 7.8.2020, konštatoval, že žalobcovia toto označili za nepravdivé a žalovaná na podporu tohto svojho tvrdenia nepredložila žiadne dôkazy. Naopak z predložených listín a uvedených skutočností, z jednotlivých písomných podaní strán a z ich vyjadrení súdu sa javilo správanie žalovanej ako tendenčné, s úmyslom vyhýbať sa splneniu povinnosti predmetné nehnuteľnosti vypratať. S poukazom sa na to, že aj odvolacím súdom v jeho predchádzajúcom zrušujúcom uznesení bolo konštatované procesné zavinenie žalovanej na zastavení konania, pretože táto vypratávané nehnuteľnosti v prospech žalobcov uvoľnila až v priebehu súdneho konania, súd prvej inštancie nemal pochybnosti o tom, že žaloba žalobcov bola podaná dôvodne.

2. Pri posudzovaní, či v danom prípade (ne)existujú dôvody hodné osobitného zreteľa podľa §257 CSP pre nepriznanie náhrady trov konania žalobcom, súd prihliadajúc na majetkové, sociálne, osobné, zárobkové a iné pomery všetkých strán sporu, taktiež aj na okolnosti, ktoré žalobcov viedli k uplatneniu nároku na súde a ich postoj v konaní dospel k záveru, že vzhľadom na to, že od podpisu kúpnej zmluvy a vyplatenia kúpnej ceny titulom prevodu nehnuteľností zo žalovanej na žalobcov (21.4.2020) do 5.8.2020, kedy bola podaná žaloba na súd, uplynulo obdobie dostatočne dlhé na zabezpečenie nového alebo aspoň dočasného náhradného bývania vrátane zabezpečenia stropného zdvíhacieho zariadenia pre zdravotne postihnutého syna žalovanej, s ktorým táto žije. Súd nemohol preto súhlasiť s tvrdením žalovanej o náhlej strate bývania. Vo vzťahu k majetkovým a zárobkovým pomerom žalovanej súd prihliadal na skutočnosť, že žalovaná za prevod nehnuteľností od žalobcov nadobudla kúpnu cenu 43 000 €, a preto uzavrel, že aplikáciu ustanovenia §257 CSP neopodstatňuje ani majetková situácia žalovanej. Na strane žalobcov prihliadal pritom na skutočnosť, že títo svojím zadlžením formou nimi mesačne splácaného hypotekárneho úveru na nehnuteľnosti, vypratanie ktorých je predmetom tohto súdneho sporu, sa dostali do finančne, ale aj psychicky náročnej situácie, pričom súd prihliadal aj na ich starostlivosť o dve maloleté deti. Pokiaľ ide o okolnosti konkrétnej veci, ktoré viedli k uplatneniu nároku žalobcov žalobou na súde, súd predovšetkým prihliadal na ústretové správanie žalobcov k žalovanej pred podaním žaloby spočívajúce v predĺžení pôvodného, na termín zaplataenia kúpnej ceny viazaného termínu vypratania nehnuteľností (21.4.2020, najneskôr 30.6.2020), a to až do 31.7.2020, t. j. že sa snažili o mimosúdne vyriešenie vzniknutého sporu tým, že predĺžili dátum vystaňovania žalovanej, pričom tak urobiť nemuseli a byť predĺženia lehoty, mohli sa domáhať svojich nesporných práv na súde už skôr. Na základe týchto úvah súd nemal za preukázanú ani existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa, ani výnimočnosť okolností pre aplikáciu §257 CSP u žalovanej. Naopak, mal za to, že voči žalobcom, ktorí dôvodne uplatnili svoje právo žalobou na súde, v situácii, keď žalovaná svojím správaním procesne zavinila zastavenie konania, prihliadajúc aj na majetkové, sociálne a osobné pomery žalobcov, prípadná aplikácia §257 CSP by bola nespravodlivou.

3. Proti uzneseniu žalovaná podáva odvolanie a navrhuje, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že žalobcom náhradu trov konania voči nej neprizná. Súdu vytyka, že v konaní sa nezaoberal jej obranou, že so žalobcami od 3.8.2020 bola dohodnutá na vypratání sporných nehnuteľností na deň 7.8.2020 a za účelom preukázania jej pravdivosti ako svedkov navrhuje vypočítať svoju sestru N. W. a priateľku N.. Q. R., pričom súdu v miestami až nečitateľnej fotokópii zároveň predkladá listiny, o ktorých tvrdí, že ide o písomné vyhlásenia daných osôb o dohode strán z 3.8.2020 (č. I. 193 a 194 spisu). Rovnako ako v predchádzajúcom odvolaní, zdôrazňuje, že v čase vypratania nemala vedomosť o podanej žalobe, t. j. nehnuteľnosti vypratala dobrovoľne, v zmysle dohody strán z 3.8.2020. Pokiaľ súd posudzoval pomery strán, nie je jej zrejme, o aké pomery ako výnimočné okolnosti išlo. Pre rozhodnutie za významné považuje, že ona peniaze získané od žalobcov titulom kúpnej ceny v dobrej viere previedla na tretiu osobu, ktorá žalovanú oklamala a podviedla a tak žalovaná ostala aj bez obydlia aj bez finančných prostriedkov, a nemala preto možnosť zabezpečiť si bývanie kúpou, či prenájmom za komerčné ceny tvrdiac zároveň, že o tom žalobcovia vedomosť mali. Nemala preto inú možnosť, ako o pridelenie bytu požiadať mesto. Vzhľadom na to, že žalobcovia v sporných nehnuteľnostiach dodnes nebývajú, je pre ňu nepochopiteľná ich argumentácia, že sa dostali do finančne a psychicky náročnej situácie. Tiež odmieta záver súdu, že k zastaveniu konania došlo jej zavinením.

4. Podľa názoru žalobcov k odvolaniu protistrany vyjadreného v podaní okresnému súdu doručenom 7.5.2021 odvolanie žalovanej v celom rozsahu je nedôvodné. Súd prvej inštancie podľa nich dostatočne sa vysporiadal s nedostatkami vytknutými odvolacím súdom, spočívajúcimi výlučne v opomenutí zväžiť, či prípadne (nie) sú naplnené dôvody hodné osobitného zreteľa na aplikovanie §257 CSP na rozhodnutie o trovách konania, pričom žalovanou v odvolaní namietané dôvody za takéto dôvody sa nepovažujú. Považujú za evidentné, že v danom prípade spor zapríčinila žalovaná, ktorá predmetné nehnuteľnosti nevypratala v stanovenom termíne, správala sa v rozpore s dobrými mravmi, keď nebola ochotná so žalobcami komunikovať a dohodnúť sa, privolávala na nich policajné hliadky a komplikovala im prístup k nehnuteľnostiam, po istom čase žalobcov úplne ignorovala a tak v nich vytvárala pocit neistoty. Skutočnosť, že žalovaná sa stala obeťou podvodu, podľa žalobcov nemá nič spoločné s predajom nehnuteľností, ani so žalobcami a ani s posudzovaním trov konania. Naopak, žalobcovia preukázali, že kvôli nehnuteľnosti sa zadlžili formou hypotekárneho úveru, dostali sa do finančne a psychicky náročnej situácie a aj napriek tomu viackrát vyšli v ústrety žalovanej, starajú sa o dve maloleté deti a po celý čas musia uhrádzať náklady na bývanie dvojmo, svojpomocne si prerábajú nehnuteľnosť. Stotožňujú sa s odôvodnením napadnutého uznesenia, že žalovaná mala dostatočne dlhú dobu na zabezpečenie si

dočasného náhradného bývania, a príkladom uvádzajú, aké konkrétne možnosti žalovaná na to podľa nich mala. Čestné prehlásenia svedkov z 3.8.2020 označujú za účelovo zaobstarané, nezakladajúce sa na pravdivých skutočnostiach. Popierajú, žeby v daný deň so žalovanou uzavreli ďalšiu dohodu o vypratání nehnuteľností a predkladajú o tom čestné prehlásenia iných svedkov incidentu z 3.8.2020 medzi stranami, kedy žalobcovia osobne, avšak bezúspešne sa dostavili na odovzdanie nehnuteľností. Vzhľadom na tieto skutočnosti majú za to, že súd prvej inštancie presvedčivo a riadne sa zaoberal otázkami a aplikáciou §257 CSP, zrozumiteľne a s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu sa zaoberal dôvodmi, ktoré by mohli byť dôvodmi hodnými osobitného zreteľa a správne dospel aj k záveru, že v danom prípade najmä pre správanie žalovanej, jej neochote dohodnúť sa, pre predlžovanie termínu vystaňovania, nadobudnutie kúpnej ceny 43 000 € žalovanou pri prevode nehnuteľností, pre psychické týranie žalobcov, ich zlú finančnú situáciu a podobne, neprichádza do úvahy aplikácia tohto zákonného ustanovenia. Navrhujú preto napadnuté uznesenie potvrdiť ako vecne správne a zákonné.

5. Žalovaná v prevažnej časti svojej repliky k vyjadreniu žalobcov opakuje skutočnosti z odvolania. Okrem toho dodáva len, že po incidente 3.8.2008 na dvore zostala len žalobkyňa a s ňou sa žalovaná dohodla, že nehnuteľnosti sa odovzdajú 7.8.2020 a že jej príjmom už 28 rokov je len opatrovateľský príspevok, aj so synom žije len z jeho invalidného dôchodku, pričom zmeniť miesto bývania jej syna je veľmi komplikované.

6. Podľa názoru žalobcov vyjadreného v duplike posledný termín na vystaňovanie žalovanej zo sporných nehnuteľností bol do 31.7.2020, preto časový rozdiel medzi 5.8.2020 a 7.8.2020 považujú za nepodstatný. To, že žalovaná prišla o kúpnu cenu, nijako nesúvisí s jej povinnosťou odovzdať predmet kúpy kupujúcim žalobcom, rodinný dom na žalobcov previedla dobrovoľne a bez nátlaku.

7. Vo vyjadrení z 30.6.2021 žalovaná znova zopakovala všetky skutočnosti ohľadom ňou tvrdenej existencie ústnej dohody z 3.8.2020 o predĺžení lehoty na odovzdanie nehnuteľnosti do 7.8.2020. Opakuje svoju obranu z prvoinštančného konania. Bráni sa, že v čase vypratania nemala vedomosť o podanej žalobe, a preto z jej strany došlo k dobrovoľnému vyprataniu nehnuteľnosti bez akejkoľvek vedomosti o prebiehajúcim súdnom konaní, preto trvá na svojom stanovisku, že celú procesnú situáciu zavinili žalobcovia, ktorí vzhľadom na dohodu strán sporu z pondelka 3.8.2020 o termíne odovzdania nehnuteľností v piatok 7.8.2020, v stredu 5.8.2020 už nemali dôvod na podanie žaloby. Podaním žaloby a jej následným späťvzatím zo strany žalobcov došlo preto k procesnému zavineniu trov konania, ktoré vôbec nemuseli vzniknúť. Žiada preto, aby súd žalobcov zaviazal na náhradu trov, ktoré jej v konaní vznikli. Okrem uvedeného trvá na všetkých dôvodoch, ktoré v konaní uviedla ako dôvody hodné osobitného zreteľa na nepriznanie náhrady trov konania žalobcom, zmieňuje, že žalobcovia mali vedomosť, že mesto Dobšiná s odovzdávaním náhradných bytov aj pre žalovanú začne k 1.8.2020 a že vzhľadom na zdravotný stav jej syna riešenie náhradného bývania prechodným charakterom vôbec neprichádzalo do úvahy. Trvá preto na podanom odvolaní.

8. Písomné podanie žalovanej z 30.6.2021 zástupkyňi žalobcov bolo doručené 20.7.2021, žalujúca strana písomné stanovisko k nemu nezaujala. Žiadna zo strán ďalšie vyjadrenie vo veci nepodala.

9. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací po kladnom posúdení včasnosti a prípustnosti odvolania podaného stranou, v neprospech ktorej bolo rozhodnuté, bez nariadenia pojednávania prejednal odvolanie, preskúmal predchádzajúce konanie spolu s napadnutým uznesením súdu prvej inštancie (§34 a 355 a nasl. CSP o odvolaní) a zistil, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

10. V posudzovanej veci z podnetu žalobcov na základe ich žaloby z 3.8.2020 na Okresnom súde Rožňava pod sp. zn. 5C 25/2020 od 5.8.2020 sa viedlo konanie o vypratanie nehnuteľností, ktoré žalobcovia ako kupujúci od žalovanej ako predávajúcej nadobudli titulom kúpy za 43 000 €, ktoré kupujúci predávajúcej zaplatili 21.4.2020. Predmetné konanie uznesením konajúceho súdu č. k. 5C 25/2020 - 50 z 11.9.2020 bolo v celom rozsahu zastavené pre späťvzatie žaloby a žalobcom bola priznaná náhrada trov konania v plnom rozsahu. Na odvolanie žalovanej odvolací súd uznesením č. k. 9Co/201/2020 - 154 z 28.1.2021 zrušil toto rozhodnutie vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Rozhodnutie odvolacieho súdu sa nijako nevzťahovalo na rozhodnutie o zastavení konania, uznesenie vo výroku o zastavení konania nadobudlo preto právoplatnosť (2.10.2020).

11. Uznesením č. k. 5C/25/2020 - 178 z 8.4.2021 súd prvej inštancie o trovách konania rozhodol rovnako, ako v prechádzajúcom prípade a žalobcom priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu majúci na zreteľ, že v zmysle §257 CSP jeho úvaha, či ide o výnimočný prípad a či sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci, pričom nepriznanie náhrady trov konania úspešnej strane sporu má slúžiť na odstránenie neprímeranej tvrdosti. Pokiaľ pri svojom rozhodovaní prihliadal predovšetkým na majetkové, sociálne, osobné a ďalšie pomery, a to na oboch stranách sporu a taktiež zohľadnil aj dopad prípadného takéhoto rozhodnutia najmä na majetkové pomery oprávnenej strany (žalobcovia), po zvážení a posúdení skutočností a okolností sporových strán, ako sú uvedené zhora v tomto uznesení, správne uzavrel, že tieto samé o sebe bez ďalšieho nepostačujú na mimoriadne nepriznanie náhrady trov konania žalobcom, t. j. neodôvodňujú aplikovanie výnimočného opatrenia súdu v podobe rozhodnutia o trovách konania v zmysle §257 CSP a svoje rozhodnutie aj dostatočne odôvodnil.

12. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia i jeho vydaniu predchádzajúceho konania rovnako nevzhladol dôvody na výnimočné použitie §257 CSP v danej veci, v plnom rozsahu sa pritom stotožniac s odôvodnením napadnutého uznesenia o absencii výnimočných dôvodov na výnimočné aplikovanie daného zákonného ustanovenia na daný prípad. Napokon aj v zmysle uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 MCdo/5/2011 z 18.1.2012 ustanovenie §150 ods. 1 OSP (teraz §257 CSP - pozn. odvolacieho súdu) slúži k riešeniu situácie, v ktorej je nespravodlivé, aby ten, kto dôvodne bránil svoje porušené alebo ohrozené práva a právom chránené záujmy, získal náhradu trov, ktoré v konaní dôvodne vynaložil. Rozhodnutie súdu, podľa ktorého ten, kto v konaní napokon uspel, znáša svoje náklady, sa bude javiť spravodlivým vzhľadom na existenciu okolností súvisiacich so stavom veci pred začatím sporu, so správaním sa sporových strán v priebehu sporu, s okolnosťami uplatnenia nároku a podobne.

13. V posudzovanej veci žalovaná za významné považuje, že 7.8.2020 dobrovoľne odovzdala sporné nehnuteľnosti žalobcom plniac tým dohodu strán z 3.8.2020, a to bez akejkolvek vedomosti o prebiehajúcom súdnom spore. Pre rozhodnutie o trovách konania právne významným však nie je prípadná (ne)vedomosť protistrany o tom, či (ne)prebieha súdne konanie, právne významným z procesného hľadiska je jedine to, či k splneniu žalovanej povinnosti objektívne došlo v čase pred alebo po podaní žaloby. V danom prípade je nesporné, že k tomu došlo 7.8.2020, t. j. 2 dni po podaní žaloby. Pokiaľ ide o samotnú dohodu z 3.8.2020, správne a zákonne sú závery súdu prvej inštancie, že žalovaná jej existenciu hodnoverne nepreukázala. Tvrdila síce, že k jej uzavretiu malo dôjsť so žalobkyňou bezprostredne po incidente so žalobcami 3.8.2020, čo mali dosvedčiť N. W. a N.. Q. R.Á. svojimi písomnými svedectvami, žalobcovia uzavretie takejto dohody ale popierajú a rovnako aj nimi označení svedkovia incidentu vo svojich písomných čestných prehláseniach jej uzavretie jednoznačne vylučujú, t. j. potvrdzujú tvrdenie žalobcov v tejto veci. Existencia dohody strán o uvoľnení nehnuteľností dňom 7.8.2020 zostala preto v konaní spornou a pochybnou už aj len vzhľadom na to, že k jej uzavretiu na rozdiel od predchádzajúceho prípadu predĺženia lehoty na vypratanie do 31.7.2020, nedošlo písomnou formou. V zmysle §40 ods. 2 o. z. písomne uzavretá dohoda (v danom prípade o vypratání nehnuteľností obsiahnutá v kúpnej zmluve), sa však môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne, a pokiaľ právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon (alebo dohoda účastníkov), je neplatný (§40 ods. 1 o. z.). Dohoda z 3.8.2020 v písomnej forme stranou sporu, ktorá sa jej existencie dovoľáva, preukázaná nebola, a preto v zmysle §40 o. z., pokiaľ aj existovala a bola uzavretá len ústne, čo tvrdí v spore žalovaná strana, vzhľadom na nedodržanie zákonom vyžadovanej formy ide o právny úkon neplatný, a žalovaná sa preto nemôže s úspechom dovoľávať jej existenciu a odvodzovať od nej akékoľvek práva či už hmotnoprávneho alebo procesnoprávneho charakteru. Z uvedených dôvodov pokiaľ nehnuteľnosti preukázane mali byť žalovanou uvoľnené do 31.7.2020, pričom žalovaná k tomuto termínu nehnuteľnosti žalobcom nesporne neodovzdala a neodovzdala im ich ani 3.8.2020, keď títo sa svojho práva domáhali, žalobcovia 3.8.2020 žalobu o vypratanie sporných nehnuteľností spísali a 5.8.2020 bezpochyby ju podali dôvodne. Pokiaľ žalovaná sporné nehnuteľnosti v prospech žalobcov následne vypratala, t. j. správala sa tak, ako to od nej žalobcovia požadovali žalobou, dobrovoľne (t. j. bez súdneho rozhodnutia ukladajúceho jej takúto povinnosť) tým plnila to, čoho sa od nej žalobcovia podanou žalobou domáhali. V dôsledku opísaného konania žalovanej žalobcovia po uvoľnení nehnuteľností žalovanou v ich prospech, logicky už nemali dôvod trvať na podanej žalobe. Preto pokiaľ žalobcovia v dôsledku opísaného konania žalovanej dôvodne podanú žalobu vzali späť, niet pochýb, že k tomuto ich procesnému úkonu vedúcemu k zastaveniu konania došlo pre zavinenie žalovanej z dôvodu, že táto svoju zmluvnú povinnosť sporné nehnuteľnosti vypratať, nespĺnila pred začatím súdneho sporu o ich vypratanie. Z týchto dôvodov v

zmysle §256 CSP postup súdu, ktorým nárok na náhradu trov konania priznal protistrane, v danom prípade žalobcom, je plne v súlade so zákonom.

14. Pokiaľ ide o žalovanou tvrdenú existenciu okolností hodných osobitného zreteľa, pre ktoré súd pri rozhodovaní o trovách konania výnimočne mal aplikovať §257 CSP, odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie, takéto okolnosti nezistil. U žalovanej, ktorá kúpnu zmluvou zo 17.4.2020 žalobcom dobrovoľne predala svoje nehnuteľnosti vrátane tej, v ktorej bývala, a rovnako dobrovoľne sa zaviazala k ich vyprataniu najneskôr do 30.6.2020, jednoznačne nemožno hovoriť o náhlej strate bývania. Výnimočné okolnosti rovnako nie je možné vidieť ani v zdravotnom stave jej syna, nakoľko ide o stav dlhodobý, sama odvolateľka tvrdí, že tento trvá 28 rokov, t. j. takýto stav u neho a skrz tohto aj u samotnej žalovanej existoval už aj v čase uzavretia kúpnej zmluvy, a preto je potrebné rozumne predpokladať, že žalovaná s ním musela uvažovať tak pri prijatí rozhodnutia o samotnom predaji nehnuteľností, ako aj pri zaväzovaní sa na ich vypratanie do určitého pevne stanoveného termínu. Z týchto dôvodov ani podľa odvolacieho súdu žalovaná sa nemôže preto dôvodne odvolávať na nevyhovujúci zdravotný stav syna očakávajúc, že tento by mohol byť dôvodom na nepriznanie náhrady trov konania úspešnej protistrane. Pokiaľ žalovaná sa odvoláva na to, že aktívne zabezpečovala primerané bývanie pre seba a pre svojho zdravotne ťažko postihnutého syna, zo spisu vyplynulo, že pokiaľ žalobcovia vedeli akceptovať s tým súvisiace oddialenie ich faktickej dispozície s kúpenými nehnuteľnosťami, títo (zákonom predpísanou a jedine právne relevantnou písomnou formou) súhlasili s predĺžením lehoty na vypratanie nehnuteľností. Pokiaľ žalobcovia daný stav z akýchkoľvek dôvodov na ich strane akceptovať už nedokázali, podali žalobu na súd o vypratanie sporných nehnuteľností. K tomuto kroku, domáhať sa ochrany svojich práv súdnou cestou, žalobcovia pritom pristúpili po márnom uplynutí už aj predĺženej lehoty na vypratanie sporných nehnuteľností, nemožno im ho preto právom vyčítať. Pokiaľ žalovaná v tejto súvislosti namieta, že k uverejneniu tak zmluvy s mestom Dobšiná o nájme bytu v prospech žalovanej, ako aj odovzdávacieho a preberacieho protokolu došlo už pred začatím tohto súdneho sporu (4.8.2020) a žalobcovia tak objektívne mali preto možnosť potvrdiť si pravdivosť tvrdenia žalovanej, že nájomný byt už má definitívne pridelený, žalobcovia ani len pre potreby rozhodovania o trovách konania neboli povinní tieto skutočnosti si overovať. Jediné, čo žalobcovia pred podaním žaloby po márnom uplynutí lehoty na dobrovoľné uvoľnenie nehnuteľností v ich vlastníctve overiť si mali, bolo, či sporné nehnuteľnosti žalovaná už uvoľnila alebo nie, čo v konaní nebolo otáznym, že splnili. Pokiaľ žalovaná podľa vlastného tvrdenia sa aj stala obeťou podvodu v súvislosti s tým, ako naložila s utŕženou kúpnu cenou 43 000 €, ide o stav žalobcami nezapríčený, a ani podľa odvolacieho súdu nemožno preto od nich dôvodne očakávať, aby dôsledky tohto konania žalovanej znášali oni, v podobe trpenia úhrady svojich nákladov vynaložených na tento súdny spor vyvolaný v dôsledku nekonania žalovanej, ktorá sporné nehnuteľnosti dobrovoľne neuvolnila v dohodnutej lehote.

15. Aj zo zhora uvedených dôvodov je zrejmé, že v danej veci ani jeden zo žalovanou namietaných dôvodov nie je spôsobilý spochybniť vecnú správnosť odvolaním napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie, ako ani správnosť ním uvádzaných dôvodov, pre ktoré tento nevzhladol existenciu zákonných dôvodov na aplikovanie §257 CSP na rozhodovanie o trovách konania. Vzhľadom na to, že v danom prípade zastavenie konania vypratáním nehnuteľností po podaní žaloby procesne zavinila výlučne žalovaná, a preto v dôsledku jej konania následne odpadol dôvod na vedenie tohto súdneho sporu, v zmysle §256 ods. 1 CSP žalobcom ako jej protistrane vznikol nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Súd prvej inštancie rozhodol preto správne, pokiaľ žalobcom, ktorí nemali vinu na zastavení konania, priznal nárok na náhradu ich trov proti žalovanej a odvolací súd napadnuté uznesenie postupom podľa §387 CSP ako vecne správne preto potvrdil.

16. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa §396 ods. 1, 262 ods. 1 a 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešným žalobcom priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti v celom rozsahu neúspešnej žalovanej.

17. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu
je p r í p u s t n é dovolanie, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

S výnimkou prípadov ustanovených v §429 ods. 2 CSP v dovolacom konaní dovolateľ musí byť zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).